

[Finansministeren.]

liggende lovforslag er i overensstemmelse med rådets udtalelser over for finansministeriet.

Merudgiften ved normeringslovforslaget vil — beregnet på sædvanlig måde — blive ca. 7 mill. kr.

Lovforslaget om ændringer i lønnings- og pensionsloven indeholder i det væsentlige bestemmelser med henblik på tilvejebringelse af ensartede ansættelsesvilkår for sygeplejersker i og uden for statens område. Medens de af den foreslåede nyordning følgende ændringer i normeringen og klassificeringen af statstjenestemandstillingerne for sygeplejersker som foran anført er optaget på forslag til normeringslov for finansåret 1962-63, søges der ved ændringsforslaget til lønnings- og pensionsloven hjemmel til gennemførelse af de til koordineringen nødvendige bestemmelser med hensyn til tildeling af lønningsanciennitet ved ansættelse i tjenestemandstilling samt ændringer i pensionsordningen og forskellige særlige ydelser. Om enkeltheder i disse bestemmelser tillader jeg mig at henvise til de forslaget ledsagende udførlige bemærkninger.

På lovforslaget er endvidere optaget en bestemmelse om forhøjelse af lønningerne til medhjælpere, som uddannes til assistentstillinger i 8. lønningsklasse, samt adgang til i særlige tilfælde at afkorte den 3-årige elevuddannelse.

Samtlige på ændringsforslaget til lønnings- og pensionsloven optagne bestemmelser er tiltrådt af lønningsrådet.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale begge lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Socialministeren (Bundvad): Jeg skal her ved tillade mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om ændrede refusionsregler) og forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om ændrede refusionsregler).

Under behandlingen af de forslag til ændringer i invalide- og folkepensionsloven og enkepensionsloven, der for nylig er vedtaget, henstillede folketingsudvalget til mig at overveje muligheden for en forenkling af

reglerne om refusion af kommunernes udgifter til invalide- og folkepension.

Regeringen har nu fulgt denne henstilling, og de nu foreliggende forslag, der er udarbejdet efter forhandlinger med de kommunale organisationer, går ud på en væsentlig forenkling af disse refusionsregler.

Med hensyn til indholdet af den nuværende ret udviklede refusionsordning skal jeg henvise til bemærkningerne til lovforslagene. Denne ordning foreslås for folke- og enkepensions vedkommende afløst af en ordning, hvorefter $\frac{4}{5}$ af kommunernes udgifter til pensioner refunderes af staten og den sidste femtedel fordeles på alle landets kommuner efter reglerne om mellemkommunal refusion. For invalidepensionsudgifternes vedkommende foreslås det, at $\frac{64}{70}$ af kommunernes udgifter refunderes af invalideforsikringsfonden og staten, og at de resterende $\frac{6}{70}$ fordeles på alle landets kommuner efter reglerne om mellemkommunal refusion.

Ved lovforslagene har det alene været til sigtet at forenkle de gældende regler, men ikke at ændre den gældende fordeling af byrderne ved de sociale udgifter mellem staten og kommunerne.

Ved de forhandlinger, der har været ført med de kommunale organisationer, har kommunernes repræsentanter lagt stor vægt på, at den ændrede refusionsordning kunne træde i kraft allerede fra 1. april 1962. I overensstemmelse hermed er det foreslået, at de ændrede regler finder anvendelse på refusion vedrørende regnskabsåret 1962-63. For at det skal være praktisk muligt i overensstemmelse med kommunernes ønske at sætte de ændrede bestemmelser i kraft allerede fra 1. april 1962, vil det være af afgørende betydning, at det høje ting behandler forslagene hurtigst muligt. Under henvisning hertil og til, at forslagene er foranlediget af ønsker, der er fremsat her i tinget, overlader jeg lovforslagene til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om ændring i lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om regulering af understøttelsessatser m. v.).

Det foreliggende forslag tilsigter på for-

[Socialministeren.]

skellige punkter at forbedre arbejdsløsheds-kassernes ydelser og imødekommer dermed en del af de ønsker om ændring i arbejdsløshedslovgivningen, som i den senere tid er fremsat af arbejdsløsheds-kasserne. Den nærmere afgrænsning af de foreslåede ændringer er sket efter forhandling med Arbejdsløsheds-kassernes Samvirke.

De gældende understøttelsessatser stammer fra ændringen af arbejdsløshedsloven af 13. april 1960. De maksimale beløb for kassernes forskellige ydelser blev da — bortset fra brændselhjælpen — væsentligt forhøjet som følge af, at arbejdslønnen i tiden efter den senest forudgående forhøjelse i 1947 i urimelig grad var løbet fra arbejdsløshedsunderstøttelsen, der jo hidtil kun er blevet reguleret efter stigningen i pristallet. Det samme er sket nu, omend i mindre skala. Såfremt det hidtidige forhold mellem arbejdsløn og understøttelse skal opretholdes, hvad regeringen må anse for rettest, er en ny forhøjelse af dagpenge-satserne m. v. derfor påkrævet.

For at imødegå en lignende fremtidig forrykkelse af dette forhold foreslås det at forlade den hidtidige pristalsregulering af understøttelsen til fordel for en ordning, der automatisk vil give de arbejdsløse del i de lønmæssige forbedringer, som — ud over pristalsregulering — måtte blive opnået på arbejdsmarkedet. Den foreslåede ny regulering på grundlag af udviklingen i den gennemsnitlige arbejdsløn skal finde anvendelse på dagpengeunderstøttelsessatserne, børnetillægget og hjælpen til merudgifter ved dobbelt husførelse, men derimod ikke på husleje- og brændselshjælp, der fremdeles reguleres efter de særlige bolig- og brændselsindekser i pristallet.

Arbejdsløsheds-kasserne vil få ikke ubetydelige merudgifter som følge af den foreslåede forhøjelse af dagpengeunderstøttelsen m. v. Til delvis imødegåelse heraf foreslås en mindre ændring i tilskudssystemet, således at det offentliges refusion af kassernes såkaldte sociale udgifter forhøjes fra 80 pct. til 85 pct., dog begrænset til kasser med en gennemsnitlig ledighed på over 15 dage årlig.

Med hensyn til karenstidsbestemmelserne foreslås der indført adgang til i vedkommende kasses vedtægt at bestemme, at den nugældende sædvanlige karenstid på 6 dage

nedsættes med indtil 3 dage, således at en kasse herefter i sin vedtægt kan bestemme; at medlemmer af kassen skal kunne oppebære understøttelse efter 3 dages ledighed.

Der stilles dernæst forslag om graduering af brændselhjælpen, der efter den gældende bestemmelse udbetales med et engangsbetalt til medlemmer med 40 dages afkontrolleret ledighed i vinterhalvåret, d. v. s. 1. oktober-31. marts. Efter forslaget får medlemmer med mindre end 40 dages ledighed udbetalt en til deres ledighed svarende del af brændselhjælpen, og bl. a. ud fra administrative hensyn er forslaget udformet således, at den graduerede brændselshjælp også udbetales med et samlet beløb, så snart dette teknisk kan lade sig gøre efter udløbet af opsamlingsperioden.

Forslaget omfatter endvidere indførelse af ensartede maksimumsbetrag for husleje-hjælp i hele landet derved, at det nugældende maksimum i landdistrikterne hæves til det niveau, der gælder i den øvrige del af landet, bortfald af de nugældende regler om fradrag i husleje-hjælpen under hensyn til størrelsen af ægtefællens arbejdsindtægt, ophævelse af den nugældende ekstra ventetid på en måned for adgang til understøttelse til unge arbejdere, der er optaget i arbejdsløshedsforsikringen før deres 17. år, og endelig nogle ændringer af teknisk og redaktionel karakter.

Om såvel disse ændringer som om enkelt-hederne i de tidligere omtalte ændrings-forslag tillader jeg mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, hvori der også nærmere er redegjort for de økonomiske konsekvenser af forslagene.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endelig har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udvidelse og ombygning af institutionerne ved forsorgscentret for Sønderjylland.*

Baggrunden for dette forslag er den om-lægning og forbedring af forholdene på en række af åndssvageforsorgens institutioner, som er forudsat i en kommissionsbetæn-ning om åndssvageforsorgen, udarbejdet i årene 1954-58, og som folketinget har givet sin tilslutning ved vedtagelse af loven af 5. juni 1959 om forsorgen for åndssvage og